

en lokal Banes Karakter, og saa er det et stort Spørgsmaal, om man, henset til den høiere Retfærdighed, som den sidste ærede Taler omtalte, allerede nu bør gaa med til at bevilge denne Bane. Men jeg skulde dog iøvrigt have ladet være at begjære Ordet, naar det ikke var, fordi der fra den høitærede Ministers Side var fremkommet en Yttring i Anledning af et Spørgsmaal til ham fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen). Da de Herrer jo have hørt, hvad det ærede Medlem spurgte om, skal jeg ikke opholde mig derved; men naar den høitærede Minister sagde: Bring Noget ind i Loven, i Genhold til hvilket Regjeringen kan opfylde Ønsker af den Art, som her er fremfat af den ærede Taler ganske i Almindelighed, kom med bestemte Forslag, thi naar en saadan Bestemmelse findes i Loven, saa er der Udbygt til, at der kan blive gjort Noget i den Sag, saa vil jeg blot minde om, at det af det Udvalg, som var nedsat for et Par Aar siden, og som fremkom med et Forslag, hvis videre Fremme blev aldeles standset ved Bestræbelser af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), som formodentlig ikke har fundet, at det stemmede med den høiere Retfærdighedsfølelse, og at der maaske for meget var set hen til Principet om en Bane til hver Mand's Dør, blev udtalt, at man ikke ganske vilde opgive den Bei med Hensyn til Anlægget af Baner, som man nu var i Fejd med at forlade, for at gaa over til blot at anlegge Statsbaner, men at der kunde være visse Egne af Landet, som, naar de gavede et tilstrækkeligt Tilskud, kunde have en rimelig Fordring paa, at Statskassen ogsaa kom dem noget i Møde. Det er altsaa mit Ønske, at der, inden dette Lovforslag bliver til Lov, maa fremkomme en Bestemmelse, i Genhold til hvilken Regjeringen kan indrømme saadanne Ønsker, naar den iøvrigt finder dem vel begundede, og naar de vedkommende Egne møde op med en saadan Kapital, som viser, at de virkelig selv interessere sig for at faae en Jernbane, spændt Staten efter de almindelige Regler kan komme til at give dem en saadan. Dette vil jeg henstille til det Udvalg, som formodentlig vil blive nedsat i Anledning af denne Sag, og jeg skal, for ikke at forlænge Forhandlingen, indfrænte mig til disse Bemærkninger.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Berg: Denne Sag var, saavidt jeg er indværet, sidst i et Udvalg paa 15 Medlemmer, og

jeg vil tillade mig at foreslaa, at et Udvalg af lignende Størrelse bliver nedsat over den ogsaa denne Gang.

Da Ingen ønskede at udtale sig om dette Forslag eller at stille noget andet, vedtoges ovennævnte Forslag af Berg uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bestyrelsen af Statsbanerne. (Lovforslaget findes i Tillæg A. Spalte 2111—12.)

Winther: Det er kun en ganske enkelt Bemærkning, jeg har at gjøre ved denne Lov, som jo ogsaa tidligere har været omtalt. Jeg vil kun sige dette, at en Del af de Bestillingsmænd, hvis Lønninger dette Lovforslag omhandler, og som ikke blive ansatte som faste Statsembedsmænd, er i en meget uheldigere Stilling end mange Mand, der ere ansatte af Staten i Stillinger, som ikke i nogen Maade ere vigtigere end de, hvori de vedkommende Bestillingsmænd ere. Disse Bestillingsmænd ere jo f. Ex. ikke pensionsberettigede, ja man har endog hidtil tvunget dem til af deres mindre Gager at indsatte en Tiendedel i en Kasse til Selvforsørgelse i deres Alderdom eller til deres Families Forsørgelse. Nu ser jeg, at dette Lovforslag gaar ud paa at gjøre en Forandring i saa Henseende, idet det nemlig vel bliver tilladt Ministeriet at fordrø dette, men det er ikke en absolut Fordring, der stilles ved Loven selv. Da nu disse Bestillingsmænd ere af megen Vigtighed for Statsborgerne i mange Retninger, og da deres Stilling er uheldigere end den Stilling, som mange andre Embedsmænd eller Bestillingsmænd have, saa forekommer det mig, at det vilde være berettiget, om man, hvor der gaves Leilighed dertil uden yderligere Udgift for Staten, lod dem tilflyde nogen Hjælp i deres Indtægter. Jeg har set, at Regjeringen paa flere Steder har havt denne Tanke, idet den, baade af Hensyn til Publikum og til lige for at hjælpe disse Mand til en større Indtægt, har tillagt dem en Bestilling, som bringer nogen Indtægt, og en Bestilling, hvis Udførelse af Jernbanebetjente er en Lettelse for Publikum. Man har nemlig givet dem en Bestilling som Veier, Maaler og Brager. Dette har været Tilfældet paa Landstationer, og ved enkelte Kjøbstadsstationer, som ligge noget fjernere fra de vedkommende Kjøbstæder, er det Samme Tilfælde; men det forekommer mig, at det vilde være haade i Statens og i disse Bestillingsmænds samt i Publikums Interesse, om der blev taget den Bestemmelse, at Alt, hvad der skal udføres gjennem